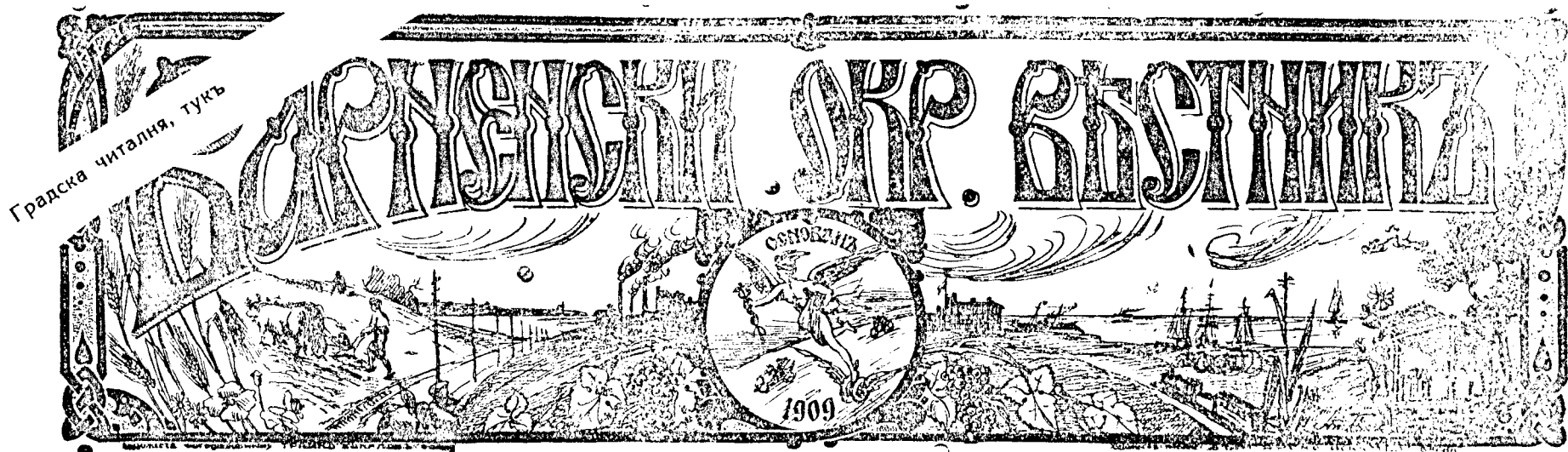

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —

Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

Дим. Парушевъ
у-ль естественикъ.

Руски и български чай

Шомъ се заговори за чай, населението е навикнало да смята само чаятъ, приготвенъ съ листитѣ на чайното дръвце, нареченъ още руски чай. Обаче доколко е руски ще видимъ по долу.

Чаятъ, когото купуваме въ хубави пакетчета, увитъ и съ калаенъ тънъкъ листъ подъ книжната обвивка, за да не отвлѣква и да не изветрява аромата му, съ громки руски и китайски надписи върху пакетчето, състои отъ набръчкани, свити на дребни тръбички — кафяви сухи листенца, получени отъ чайното дръвце, което се развѣжда и отглежда, както нашата лоза, въ пространни чифлици — плантации. Такива плантации съ най-добъръ сортъ чайно растение има въ Индийскитѣ острови: Цейлонъ, Ява, Борнео и по дребнитѣ, острови, прѣснати изъ цѣлия индийски и тихи океани, Индия, Индокитай; обаче въ Русия чайното растение не вирѣе, като се изключи едно малко стопанство въ Кавказъ. На пролѣтъ докато листата сѣ още млади, меки, свѣжи, ги обиратъ, слѣдъ което въ особени пещи, въ широки тави ги пражатъ, отъ което тѣ се свиватъ, завиватъ се на тръбички, добиватъ кафявъ цвѣтъ и хубавъ приятенъ аромат, когото тѣ предаватъ и на врѣлата вода въ чайничето, при запарването на малко отъ тия листца.

Чаятъ е обичайно китайско пие, обаче руситѣ, въ сѣдство съ китайцитѣ, около преди 300 години, отначало царетѣ имъ, а въ послѣствие и широката маса народъ, сѣ научили употреблението му и днесъ го употребяватъ чрѣзмѣрно съ голѣма страсть, вследствие на което и самитѣ чайни листи сѣ извѣстни въ търговията у насъ подъ името руски чай. Тѣй като е твърде голѣма употребата на чая въ Русия като студена страна, много руски търговски кжщи го купуватъ въ голѣми количества отъ производителитѣ му, готовъ за опаковка, дѣто го разпредѣлятъ на малки количества и съ собствени етикети го пушатъ въ продажба изъ Русия. Обаче истинския руски чай, полученъ отъ чайното дръво е скѣпъ и недостъпенъ за широката народна маса, затова той обикновено се фалшифицира. Фалшифицирането на руския чай съ-

стои въ следното: много руски търговски кжщи се занимаватъ изключително съ продажба на фалшифициранъ руски чай като го фалшифициратъ сами; тѣ иматъ градини дѣто отглеждатъ върби, пролѣтно време на които обиратъ листитѣ отъ младитѣ клонки, спражватъ ги по сжщия начинъ, както и чайнитѣ размѣсени съ едно минимално количество истински чайни листи, за да се добие аромата на чая, пушатъ въ продажба като истински чай. Други иматъ свои агенти изъ по голѣмитѣ градове, които събиратъ отъ „чайнитѣ трактири“, отъ всички заведения, които си служатъ съ повече чай, употребения веднажъ чай, намѣсто да го хвърлятъ като използванъ вече, преработватъ го, като го боядисватъ на жълтокафяво, ароматизиратъ съ малко чайна есенция и пушатъ въ продажба за „истински руски чай“. Този е вече руски чай, че е приготвенъ въ Русия, но доколко е „истински“ всѣки вижда. Но нѣма що да ходимъ чакъ въ Русия, за да знаемъ за фалшифицирането на руския чай по този начинъ. И у насъ въ по голѣмитѣ градове правятъ сжщото, като и етикетитѣ се печататъ въ нашитѣ печатници съ громки руски имена на фабрики и съ разни йероглифчета, наподобяващи Китайско писмо! Такъвъ чай се поднася на българското, сръбско, гръцко и руско население, защото още въ Русия и „Ориента“ могатъ да сжществуватъ такива порядки, а въ културни страни такъвъ редъ не може да сжществива.

Така, че по първия начинъ фалшифицирания чай е вреденъ съ своитѣ върбови листи, които съдържатъ всичко друго но не и ароматичнитѣ вещества на самия чай. Такъвъ чай е вреденъ за организма, като докарва редъ разстройста особено на селското население, което е навикнало при употребата на чая да го извари добре, за да стане водата кафява. Тогава всички вредни примѣси отъ върбовитѣ листи минаватъ въ врѣлата вода. Първиятъ признакъ на заболяването отъ този и по такъвъ начинъ приготвенъ чай е силния запекъ, стомашни и чревни разстройства, разстройство на нервитѣ, сърцето. По втория начинъ пъкъ фалшифициранъ чай е вреденъ освѣнъ съ горѣказа-

ното плюсъ кафявата боя. Така че по тия 2 начина фалшифициранъ чай е наистина съ сполучливо име „истински руски“ защото се фалшифицира въ Русия, но не и „истински чай“.

Ако и да сме сигурни най-послѣ, че имаме работа съ „истински чай“ все пакъ отъ хигиенична страна за нашето население пакъ не подхожда той, понеже нашето население не знае да се ползува отъ него така, че да не му вреди, както се ползуватъ руси, китайци съ него, ами съ преваряването (а не запарването му), освѣнъ ароматичнитѣ вещества, за което се запарва чая, минаватъ въ врѣлата вода и вредни вещества: като, багрилни вещества, които му придаватъ тъмнината, разни други органични вещества които му придаватъ мжтината, а най-главно — **ТАНИНЪ**, едно стипчаво вещество, което е причината на разстройствата на храносмилането съ причиняването на запекъ, безъ да се сѣщае откъде иде той. Най-после и да е приготвенъ чай за пиене отъ истински макаръ чай, по точното правило за запарването му, пакъ не всѣки организмъ го понася безболезнено: мо-

гатъ да го понасятъ само здравитѣ натури, а всички останали не, понеже съ своята отрова „**ТЕИНЪ**“, която минава и въ врѣлата вода действа вредно върху нервната система, като прави човѣка нервозенъ действува вредно върху сърдцето, като му причинява чести сърдцебияния, неправилно пулсиране и редъ други разстройства. Така, че въ послѣдно време медицината препорѣчва все по голѣмо въздържане отъ пиене чай макаръ и истински по поменатитѣ причини.

Аблагодатнитѣ **наши билки**, които всѣки може да си достави безъ пари, самъ да си ги набере и изсуши, още чакатъ своя народъ да се съзнае и да се обърне къмъ тѣхъ. Обаче нашата интелигенция, особено въ градоветѣ, счита още за унижение да пие чай отъ такива „бурени и трѣви“, та изглежда, че още редъ години трѣбва да минатъ, докато се втѣлпи на нашия народъ селски и градски, посредствомъ училищата, ползата отъ благодатнитѣ родни билки и вредата въ всѣко отношение: здравослвно и материално отъ истинския и фалшифицирания руски чай. (Следва).

Единъ махзаръ на българитѣ отъ гр. Варна и окръга до Високата порта въ Цариградъ

Настоящиятъ махзаръ заемаме отъ „Църковенъ архивъ“ кн. I и II — 1825 г., стѣкменъ отъ Д. Мишевъ. Въ края на самата книга е помѣстено и факсимиле отъ махзара. Въ махзара българитѣ отъ гр. Варна и окръга се оплакватъ на Високата порта отъ гръцкото духовенство, **че обсебило църквитѣ и училищата имъ** (к. н.) и че, въпреки прогласенитѣ съ хатихумаюна права, насилватъ тѣхната вѣрска и народностна съвестъ. Искатъ държавната власть да ограничи гръцкото духовенство, да признае българската църква въ Цариградъ, като позволи на българското духовенство и на избранитѣ българи народни представители да уреждатъ църковнитѣ и училищни работи въ българскитѣ епархии; съобщаватъ, че изпращатъ отъ **Варненската епархия** (к. н.), за свой представител въ Цариградъ предъ правителството Атанасъ Георгиевъ, като на крия молятъ да се признае българската църковна независимостъ.

Ето и пълния текстъ на самия махзаръ съ спазване на правописа. „Въресподаннитѣ Българіе житѣли отъ Варненската Окръжностъ, взематъ смѣлостъ да поднасятъ настоя-

ща-тѣ си покорна жалба прѣдъ Високославното Правителство на Негово — Царско Величество Милостивий си Господаръ и Царъ Султана, за когото непрестанно сѣ Богу молятъ да го поживи и укрепи.

Българскій народъ, въ църковно отношение подчиненъ на Управлението на Високото Гръцко Духовенство, има зла честъ да види себеси докаранъ до крайно нѣравствено и въществено Разорѣніе за да осжществи властолюбивити и Корестолюбивити си помисли. Гръцкото Духовенство, допуска си най-ведостойни и бѣзстыдни постѣпки; въ имя на вѣрата угнѣтѣва разновидно, съблага народа и съсипваму благосостоянието на общій вредъ на Държавата, съ гонение языкани и въ църквитѣ и въ училищата и по къщитѣ съ гонение народностъ-тѣ ни; и съ истребление всичко народно: То, подъ имя на просвѣщение, налаганы по силно свойтъ языкъ, сили ся даны прѣлива съ това, что-то не сме и карани изъ пътъ, който води къмъ цѣлъ несъобразна съ нашитѣ поданнически длѣжности; Гръцкото Духовенство, като не познава языканы, не само, че не е способно да ни даде нуждатѣ хранж, както иска

вѣратани, но още намѣсто всяко слово за утешение то сѣе между народани раздори, а най повече ны обѣзчестява и кривети (клевети б. р.)

Далѣчъ отъ да изпълнява свѣщенныты звания, да укрѣпява народа въ поданическиты му длѣжности и какъ-то го иска вѣратъ да прѣвѣрзва сърдцатани по стегнато за Престола, то проповѣдва и Словомъ и дѣломъ умраза къмъ правителството предъ което отъ друга странъ кове различни лѣжи и клевети противъ народа; най-сетне то сѣе безпрѣмѣрны сиси разкошныи и безъ нѣравственныи си животъ подава примѣръ за крайно развѣрженіе.

Българскій народъ, следъ толкова си бѣзъ полѣзни жлѣби отъ какъ ся обѣди за не изправимостъ-тж на закоренелото възъ злчни Гръцко Духовенство, въ желаніето си да упаци чисто вѣрата си която е православна та да прѣдъ упаци отъ съвреме, пагубель народностъ-тж и языкаси, да бжде, както го жѣлае вѣренъ подданикъ на Царското Правитѣлство, а не рая на Гръцкій народъ чрѣзъ Гръцката Патріаршия и изложенъ на чужды влѣнія и най-сетне, за да прѣдвари крайній развратъ, по Религиозна съвестъ развѣрза отъ противохристіанско-то подчинение на Гръцката Патріаршия и отъ хвърли несносный вече жѣлѣзныи яремъ.

Въ пълна увѣренность, че Царското Правителство тачи свободатъ, и почита за единъ отъ свѣтиты си Грижи да бди за съхраненіето на вѣра-тж и нѣравственностъ-тж на сичкиты си подданици, който Божий промыслъ му е повѣрилъ Българиты отъ собствено — побужденіе, пожелаж и желаятъ да сж възобнови въ славниты Сила дни на Премилостивый имъ Царъ, независимостъ-тж на народната имъ Іерархія, която Гръцкото Духовенство понеси истъ незаконенъ начинъ си е подчинила отъ тогава нѣма и единъ вѣкъ Българскій народъ, като има свой Священныи и Духовны лица, достойни да изпълняватъ Священно-то назначеніе на Епископи, нѣма никаква нужда да притича до Гръцки Епископи, или до други чужденци, и Духовенството, при Българска-та въ Цариградъ Църква, препазната вече отъ Народътъ за истенско Духовно началство за Българи-ты то като добые Височайше потвѣрженіе и съизволеніе, за независимо и действитѣлно, въ урежданіе църковниты работи по Епархія-тж на които Христіанско-то населеніе състой отъ Българи, ще нарѣди — духовни Заведенія въ които да сж преговѣятъ, заколото лица Духовни бы сж показала нужда. Въ несъмнена Вѣра на прогласни-ты Хати-Хумуюна велико-душни обѣщанія, които подаватъ Правдина за една какви мыслости на всички подѣ-данчески народы, подчинени подѣ Скиптра на Негово Царско Величество. Вѣроподанниты никакъ ако и да не сж съмняватъ, че Ц. Правителство въ благотворно-то си вниманіе отъуглабено изпита и оцѣни праведни-ты имъ невинни желанія, прѣдставени толкова си пѣти, въ многобройни жалбы щѣги Освѣти съ Височайшѣ-то си съ изволеніе да подари и на тѣхната Църква високо-то си покритѣлство.

Недоброжелатѣлы обаче нѣкой-като искать да сж ползуватъ отъ висимостъ-то неизвѣстно положеніе на работи-ты ни, незнаимъ съ каква си цѣль, начинажъ явно да ни проповѣдатъ друга једна вѣра полагатъ

съ обѣщаніе, за чуждо — силно покровитѣлство.

Вѣроподанни-ты по доло подписани Българи въ страхъ за лоши Слѣдствія, отъ такава проповѣдъ, както за народа така и за Държава-та за своя и подданическа Длѣжностъ почитатъ да пребрѣзатъ, съ имя на всички си братія, что живѣятъ по Окрѣжностъ-тж Варненскж да изпатжтъ нарочно Прѣдставитѣль при Царско-то Правителство. Г-на Атанаса Георгіева, за да изтълкува и прѣдстави опасно-то положеніе въ което сж докарани и неминуема нуждж. За удовлетвореніе на невинни-ты имъ желанія, които сж:

1-о Да благоизволи Цар. Правителство съ Височайшѣ-то си препознаніе потвѣрженіе да Освяти независимостъ-тж на Іерархія-та на Българскій народъ, като на народъ особенъ по произхожденіе, по языкъ и по нравы и да отъвѣди на Духовно началство на Българска-тж Іерархія Духовенството прѣдъ Българска-тж въ Цариградъ църква, която вече цѣлый народъ препознава за такова и жѣлае да го има свой Прѣдставитѣль прѣдъ Ц. Правитѣлство.

2. Да позволи Цар. Правит. каквото Българско-то Духовно — началство, спомогнато отъ Прѣдставитѣлы, избранни отъ народа да уряди Църковни-ты работи, и Управление на Епархія-ты, които на Царско Здравіе населяватъ Българи.

Като подданици на които вѣрностъ-тж и прѣданностъ-тж е за свѣдѣтѣлствувана съ толкова си случаи, Българи-ты въ желаніе-то си да уцѣнятъ съюза, който ги свързва за Престола, иматъ смѣлостъ днесъ цѣли молби да хвърлятъ подѣ подножіето на Престола въ пълна увѣренность, че Ц. Правитѣлство не ще даде престѣпъ на клеветны внушенія, които сж слиятъ даги отласнатъ отъ Законно-то имъ Правитѣлство-то съ Височайшѣ-то си изволеніе върху правилни-ты желанія на Покорни-ты си подданици, ще имъ подаде благопріятны слѣчай да покажатъ направо най-блистатѣлно своята готовность въ да жертвоватъ и животъ и имотъ. за Прѣстола на Ц. Величество, заколото непрестанно сж Богу молятъ.

Махзарѣтъ носи 56 подписи на по-първитѣ жители отъ града и окръга и печати на сжщитѣ (нѣкои печати сж турени съ прѣстъ). Подъ самия текстъ стои крѣгълъ по-голямъ печатъ, околорѣстъ и въ срѣдната съ следния надписъ: *печ. на бѣл. учил. общ. Варна. успѣхъ, согласіе и дерзость 1860.*

Отъ махзара твърде ясно се вижда, какво е било народностното съзнание на жителитѣ отъ града и окръга ни, чийто права върху църквитѣ и свързанитѣ съ тѣхъ имоти, грѣцката ликвидационна подкомисия оспорва да сж строени съ срѣдствата и доброволнитѣ помощи на това население, което въ грамадното си болшинство е било мѣстно и останало тукъ. За тия имоти нѣматъ нито моралното, нито юридическото право да предявяватъ каквито и да било претенции нѣколкоина изселници и, то, повечето чужди поданици и преселници отъ разни Бѣломорски острови, Тракия, Мала Азия и др.

Архим. Иннокентий

Атинскитѣ училища и университетъ, като огнища за образованіето на Българитѣ презъ първата половина на XIX вѣкъ.

Въ началото на XIX вѣкъ, когато започва възраждането на българския народъ следъ нѣколко вѣковно двойно робство, политическо и духовно, грѣцкото образование, презъ казаната епоха, е имало чисто панистични и шовинистични тенденции. То представлявало не само една сериозна опасность за българското национално пробуждане, като е принуждавало безброй юноши да забравятъ рода си и езика си; но и нѣщо съвсемъ друго: станало факторъ за създаване на единъ български фанатизмъ у по събуденитѣ натури, по силата на естествена реакция срещу грубо напраното чуждо съзнание. И ние виждаме, че младитѣ българи презъ последната четвъртъ на миналото столѣтие, добили грѣцко образование не се подавали вече на елинизация, тѣй като въ тѣхъ е подпалена искрата на народната свѣсть.

Тѣмко презъ това време о. Андросъ привлича доста голѣмъ брой български младежи при известния тогава професоръ Каири, съ неговото теосевитско учение. Скоро, обаче, Каири заради своето учение бива заточенъ и училището се затваря.

Българитѣ, които сж следвали въ поменатото училище сж били: Иларионъ Макариополски, братята му Димитръ и Никола Михайловски, Ив. Н. Момчиловъ, Ст. Чомаковъ, отъ Копривщица, Хр. Дойчиновъ отъ Самоковъ, Захарий Струмски отъ Кюстендилъ, Георги Босилинъ отъ Батакъ, Ат. Чалъковъ отъ Пловдивъ, Никола Димитровъ отъ Свищовъ, Ив. Добровски отъ Сливенъ и др. Последниятъ полага основитѣ на едно „Славяно-българско ученолюбиво дружество“, главни начала на което трѣбвало да бждатъ: повдигане на народното съзнание чрезъ просвѣта и училища,

и прогонване на грѣцкитѣ владици, врагове на това дѣло, изъ България като се замѣстятъ тѣ съ българско духовенство. Дружеството нарекли „Славяно-българско“ за да подчертаятъ неговия противогръцки характеръ.

Следъ закриване на училището въ о. Андросъ, поменатитѣ български младежи, следвали въ това училище, се премѣстили или въ Атина, гдето продължавали своето образование въ атинскитѣ училища и университета. Освенъ горепоменатитѣ младежи въ Атина сж следвали още: Петъръ Иоанади, (Петъръ Ив. Мишайковъ, послешенъ Пловдивски митрополитъ Панаретъ), Ив. Найденовичъ, Георги Илияди, Георги Атанасовъ, Ив. Селемински, Никола Стояновичъ, Ив. Николаевъ, Димитъръ Стояновичъ.

При такова едно положение на просѣтата въ Гърция, която е стояла много по високо отъ оная, която едва е почвала да се заражда въ България, никакъ не е чудно, гдето български младежи, жадни за повисока наука, сж постѣпвали въ тия училища за да завършатъ образованіето си и станатъ добри родолюбци и носители на по висока просвѣта въ своето отечество България. И по късно дори, отъ казаната епоха, много български младежи сж следвали грѣцки училища въ Атина, Цариградъ и о. Халки. Ето защо, никакъ не е чудно, че нашиятъ съгражданинъ и голѣмъ благодѣтель Параскева Николовъ, за който по рано сме изтъквали, на основание документитѣ на руския синодаленъ архивъ въ Петербургъ, въ които изрично се нарича въ тѣхъ, че е *българинъ*, да прави пожертвувания на Атинския университетъ, въ който сж получавали образование неговии сънародници.

Архим. Иннокентий.

Релефна карта на Варненския окръгъ

Учебнитѣ географически карти, колкото точни и пълни и да сж, все иматъ една непълнота, съ която ученицитѣ, па и всѣки, който повърхностно чете картата, немогатъ да се справятъ — въпроса за релефа на мѣстноститѣ, какъвто се очертава въ действителния си видъ отъ „птичи полетъ“, или фотография отъ аеропланъ, като за допълнение на тая прозрѣната картографитѣ си служатъ съ цвѣтни бои: низкитѣ мѣста бележатъ съ зелени бои, а високитѣ съ кафява, ясна или тъмна, споредъ височината. Но все пакъ несведущия да чете добре картата нѣма ясна представа за характера на мѣстността.

Тая празнота е отлично запълнена съ издадената релефна карта на Варнен. окръгъ.

Отъ нѣколко години се подвизава въ това направление скромния варненски учителъ — Сава Поповъ. Неговитѣ релефни карти на България отъ година на година сж все по усъвършенствуванни, а и за да запълни една празнота въ релефната картография е изработилъ и една специално за Варненски окръгъ форматъ 70/60 см. Доколкото сме виждали и иностранны релефни карти, тая на Варненския окръгъ не отстъпва по нищо на тѣхъ, а нещо

повече: докато европейскитѣ релефни карти сж търговски издания, въ тая на г. Попова е вложена една амбиция, да бжде на учащи се и обществото нещо завършено, нещо близко до действителността, нещо образцово въ всѣко отношение, което да съперничи на европейскитѣ. Затова тя е и препоръчена отъ Министерството на просвѣтата за учебно помагало — иначе не би била препоръчена.

Ето защо препоръчваме релефната карта на Варнен. окръгъ на г. С. Поповъ на всички учреждения, селски и градски, която ще имъ краси съ достоинство кабинетитѣ и канцелариитѣ, като мобилъ отъ голѣмо значение, а на уредницитѣ на учебното дѣло въ окръга — селски и градски учил. настоятелства — като едно отлично учебно помагало.

Отъ друга страна отъ приема, който ще се окаже на тая карта изъ окръга ще зависи да се насърчи ли скромния общественъ служител къмъ все по голѣмо усъвършенствование на тия карти като домашна индустрия.

Картата струва 2500 лв. съ 100 лв. за амбалажъ. Доставка се отъ издателя ѝ Сава Поповъ учителъ, ул. х. Стаматъ № 6, Варна.

Д. Парушевъ.

Една благодарност.

От дълго време страда от коварна болест жителката на с. Невша, Провадийско, Юрдана Вичева Добрева, докато от 2 години я събаря на легло без да може нѣкой да ѝ помогне — безнадеждно болна е от нервнo-ревматични разстройства. Явява се обаче въ селото енергичния младѣ лѣкаръ Д-ръ Св Капричевъ за участъковъ лѣкаръ. Намѣрилъ широко поле за прилагане на дѣло придобититѣ си теоретични знания, той се заема енергично за лѣкуването на болната. Всѣкидневно той я преглежда, лѣкува, резултатъ на което е едно подобрене — раздвижватъ ѝ се членовѣтѣ и тя става на крака; окураженъ от успѣха си той съ същата енергия постоянствува лѣкуването, като вече самъ я равежда на чистъ освѣжителенъ въздухъ изъ гористата околностъ на селото докато единъ день въ разстояние на 3 м-ца

тя се вижда съвършено здрава! *Незнае просто какъ да му поблагодари, какъ да му се отплати!*

Като ставаме отзивъ на този фактъ, обръщаме вниманието на г. г. медицинскитѣ лѣкари, особено младитѣ, колко благородна, колко благодатна, колко хуманна и резултатна е всѣка инициатива отъ този родъ едно — за самото население, че то си намира наистина достойния ангелъ-покровителъ отъ болести, а отъ друга страна — за самия лѣкаръ, че нѣма нужда отъ вестникарски реклами, докато има вече на страната си живото слово на цѣло население.

Прочее нека младитѣ лѣкари взематъ актъ и поука отъ този фактъ, като се стараятъ и тѣ съ своя страна да бждатъ герои на такива подвизи, а г. Д-ръ Капричевъ — да постоянствува въ това направление, като бжде сигуренъ, че има не единична, но *обществена благодарностъ*.

Официаленъ дѣлъ

Варнен. Окр. Постоянна Комисия

№ 2880

23 августъ 1929 год.

Варна

Известния Варненски учитель-картографъ Сава Поповъ е изработилъ една релефна карта отдѣлно на Варненския окръгъ. Въ нея прегледно и точно сж нанесени всички неравенства на терена, населенитѣ мѣста, цѣлата желѣзопѣтна и шосейна мрежа, рѣкитѣ и пр., вследствие на което е удобна отъ М-вото на народ. просвѣщение съ № 3066 отъ 21.VIII 1928 год.

Като съобщава това Пост. комисия препорѣчва тая релефна карта на поменатитѣ учреждения въ окръга.

Доставя се отъ автора ѝ ул. х. Стаматъ № 6 — Варна. Цена 2500 лв. плюсъ 100 лв. за опаковка франко Варна.

Председателъ: Л. Черпански
Секретаръ: Н. Николиевъ

ОКРЖНО

До Г. г. Общинскитѣ кметове

и Председателитѣ на училищнитѣ н-ства въ Варненския окръгъ.

Варненски
Окръженъ ветер. лѣкаръ
№ 2396
29 авг. 1929 г.
гр. Варна

Бързо

ОКРЖНО

До г. г. околийскитѣ участъковитѣ и градски ветерин лѣкари и участъковитѣ ветерин. фелдшери въ окръга.

За сведение и изпълнение на г. г. общинскитѣ кметове отъ окръга.

Въ допълнение на издаденитѣ до сега окръжни нареждания, — относно завѣрkitѣ на гърба на интизапскитѣ билети при прехвърлянето на еднокопитнитѣ животни, провѣрката, изследването имъ и записването имъ въ общинскитѣ регистри за болестта „Сапъ“ и „Дуринъ“, че е задължително да се съблюдава както отъ общинитѣ които сами експлоатиратъ интизапа, така и откупчицитѣ; при извършенитѣ ми ревизии на казанитѣ учреждения по кочанитѣ, както и върху интизапнитѣ билети на частнитѣ стопани въ известни села и такива каквито ми се представляватъ за завѣрка за сключване заеми съ Б. Н. Банка, — констатирахъ, че въ повечето мѣста не се спазватъ даденитѣ ми нареждания, допускатъ се прехвърляния и издаване на нови интизапни билети безъ да е имало завѣрка на старитѣ такива; а въ други мѣста, — било общинскитѣ управления или откупчицитѣ имъ, преписватъ текстуално завѣрката на гърба, безъ да указватъ датата, мѣстото на прегледа и подписа на лѣкаря. Тая нередовностъ на казанитѣ учреждения дава възможностъ да се прекарватъ въ страната еднокопитни животни контрабандно отъ съмнителенъ произходъ, па даже и явно болни отъ казанитѣ болести. Целта, която се преследва съ воденето на борбата противъ Сапа и Дуринъ не се постига, ето защо вменявамъ въ обязаностъ на всичкия длъжностенъ ветеринаренъ персоналъ да следятъ най-строго за точното изпълнение на даденитѣ ми нареждания до общинитѣ и интизапнитѣ учреждения. На нарушителитѣ да имъ се съставятъ актове.

Окр. ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ
Секр.-четоводителъ: Г. Друмевъ

ОБЯВЛЕНИЯ

Вѣнчанско училищно настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ № 18

с. Вѣнчанъ, 28 августъ 1929 год.

На 15 септември 1929 год. отъ 2—6 часа сл. обѣдъ въ помѣщенieto на първоначалното училище ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време

отъ 1 септември 1929 г. до 1 септември 1933 год. следнитѣ училищни ниви:

1. нива „Джевизлика“ отъ 14 дек. и 6 ара; 2. нива „Джевизлика“ отъ 11 дек. и 8 ара и 3. нива „Джевизлика“ отъ 7 дек. и 1 аръ.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10%. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Разносикитѣ за публикация, гербъ и др., както и 5% за фонда „С. К. П. У.“ сж за смѣтка на наемателитѣ.

Отъ настоятелството

Кара Агачско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 35

с. Кара Агачъ, 2 августъ 1929 г.

Съобщава се на интересующитѣ се, че на 15 септември 1929 г. 8 часа пр. обѣдъ, въ канцеларията на училищното настоятелство ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продаване дворнитѣ мѣста парцелирани отъ училищната нива въ мѣстн. Кара-ямачъ, на брой 8 парцела, а именно:

1) парцелъ I 268—1757 м.², 2) парцелъ VII 268—1152 м.², 3) парцелъ VI 268—1636 м.², 4) парцелъ VIII 268—2064 м.², 5) парцелъ VII 268—1876 70 м.², 6) парцелъ IX 268—1918 м.², 7) парцелъ VI 268—1740 м.² и 8) парцелъ X 286—1905 м.².

Искания залогъ е 10%. Първоначална оценка на декаръ е 2000 лв. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. Всички разноски по публикацията сж за смѣтка на конкурентитѣ.

Отъ настоятелството

Кара Агачско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 34

с. Кара Агачъ, 28 юлий 1929 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 15 септември 1929 г., 8 часа пр. обѣдъ въ канцеларията на училищното настоятелство ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ училищнитѣ ниви за времето отъ 1.X 1929 г. до 1.X 1931 г.

1. нива „Чаталъ-ирѣмъ“ 8.7 дек.; 2. нива „Меше-кенаржъ“ 10 дек. I парцелъ; 3. нива „Меше-кенаржъ“ 10 дек. II парцелъ; 4. нива „Меше-кенаржъ“ 10 дек. III парцелъ; 5. нива „Меше-кенаржъ“ 16.3 дек. IV парцелъ; 6. нива „Даралѣкъ“ 10 дек. I парцелъ; 7. нива „Даралѣкъ“ 10 дек. II парцелъ; 8. нива „Даралѣкъ“ 10 дек. III парцелъ; 9. нива „Даралѣкъ“ 10 дек. IV парцелъ; 10. нива „Сарима“ 10 дек. I парцелъ; 11. нива „Сарима“ 10 дек. II парцелъ; 12. нива „Сарима“ 10 дек. III парцелъ; 13. нива „Чаиръ-бою“ 8.5 дек.; 14. нива „Ташлѣкъ“ 3.4 дек.; 15. нива „К. чалжкъ“ 5.4 дек. и 16. нива „Чаиръ-тарла“ 4.9 дек.

Искания залогъ 10%. Първоначална оценка 200 лв. на декаръ. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. Всички разноски по публикацията сж за смѣтка на конкурента

Отъ настоятелството

Частно Турско училищно настоятелство

с. Фете кьой — Провадийско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3

с. Фете-кьой 25 августъ 1929 г.

На 30 день отъ публикуването настоящето въ Варненски окр. вестникъ отъ 10—12 часа въ канцеларията на българското народно училище ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за времето отъ 1 октомври 1929 г. до 30 септември 1931 г. училищната нива въ мѣстн. „Ачмалѣка“ 25 декара.

Първоначална цена по 100 лв. на декаръ за година. Залогъ 10%. Закона за Б. О. П. е задължителенъ. Разноски за публикация, гербъ и др. както и 5% за ф. с. к. и. у-тѣ сж за смѣтка на наемателитѣ.

Отъ турското учил. н-ство

Марковско училищно настоятелство, Варненска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 19

с. Марково, 10 августъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 29 септември т. г. отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ въ училищната канцелария ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 1.X 1929 г. до 1.X 1931 г. следнитѣ недвижими училищни имоти:

1. нива отъ 4.8 дек. въ мѣстн. „Керимъ дере“; 2. нива отъ 4.2 дек. въ мѣстн. „Стойчовъ чаиръ“; 3. нива отъ 12.4 дек. въ мѣстн. „Могилата“; 4. нива отъ 4 дек. въ мѣстн. „Могилата“; 5. нива отъ 11.3 дек. въ мѣстн. „Керимъ четма“; 6.

нива отъ 24.8 дек. въ мѣстн. „Яйлията“; 7. нива отъ 28.3 дек. въ мѣстн. „Краскай дере“; 8. нива отъ 27 дек. въ мѣстн. „Краскай дере“; 9. нива отъ 5 дек. въ мѣстн. „Юрта“; 10. нива отъ 5.9 дек. въ мѣстн. „Бамбала“; 11. нива отъ 29.3 дек. въ мѣст. „Краскай дере“; 12. нива отъ 14.3 дек. въ мѣстн. „Юрта“; 13. нива отъ 2.6 дек. въ мѣстн. „Жанавара“; 14. нива отъ 9 дек. въ мѣстн. „Могилата“; 15. нива отъ 7 дек. въ мѣстн. „Яйлията“ и 16. нива отъ 17 дек. въ мѣстн. „Сувата“.

Искания залогъ за участие въ търга е 10% върху първоначалната оценка която ще се опредѣли въ дена на търга.

Закона Б. О. и предприятията е задължителенъ. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училището. Отъ настоятелството

Куванлъшка скотовѣдна комисия, Провадийска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1357

с. Куванлъкъ, 24 августъ 1929 год.

Понеже обявения съ обявление № 1142 отъ 12 того търгъ за продажбата на единъ бракуванъ общински говежди бикъ не се състоя по неявяване на конкуренти, то обявява се на интересующитѣ се, че на единадесетия день отъ еднократното публикуване настоящето въ окръжния вестникъ въ канцеларията на общинското управление въ село Куванлъкъ отъ 15 до 16 ще се произведе втори търгъ съ съкратенъ срокъ за продажбата на сѣщия бикъ при явно надаване.

Първоначална цена 3000 лева. Всички разноски, гербъ, публикация, интизапъ и др. сж за смѣтка на купувача.

Председателъ: Иванъ Атанасовъ

Отчетникъ: П. К. Коларовъ

Ени-къойско училищно настоятелство, Варненско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16

с. Ени-къой, 25 августъ 1929 год.

Ени-къойското училищно настоятелство, обявява на интересующитѣ, че на 31 день отъ публикуването настоящето обявление въ в. Варнен. окр. вестникъ отъ 3 до 5 часа сл. обѣдъ въ помещението на първоначалното училище ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ на следнитѣ училищни имоти:

1) нива въ землището на с. Ени-къой, мѣстн. „Чамурлу гечитъ“ отъ 8 дек.; 2) Зеленчукова градина въ мѣстн. „До селото“ отъ 4 дек. и 3) Дюкянъ въ с. Ени-къой.

Наемниятъ периодъ на нивата и зеленчуковата градина е 5 стопански години начина отъ 1.I 1930 г. а тая на дюкяна е 2 години начина отъ 1.I 1930 г. до 31.XII 1931 г.

За правоучастие въ търга се изискватъ 10% залогъ върху първоначалната оценка, която ще се опредѣли въ деня на търга отъ тържната комисия и документи съгласно закона за Б. О. П.

Пеемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на първоначалното училище. Всички разноски за публикация и гербовия сборъ сж за смѣтка на наемателитѣ.

Отъ настоятелството

Шаджкъойска общинска скотовѣдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ ?

с. Шаджкъой, 20 августъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 31-я день отъ публикуването настоящето въ Варнен. окр. вестникъ отъ 9 до 12 часа пр. обѣдъ въ помещението на общинското управление въ село Шаджкъой ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ експлоатацията на следнитѣ новоопредѣлени ниви на скотовѣдния фондъ въ общината за времето отъ утвърждаване търга до 30 септември 1932 год. а именно:

1) нива въ землището на с. Махалъчъ, мѣстн. „Кобалъкъ“ отъ 120 дек. раздѣлена на 12 парцела по 10 дек.; 2) нива въ землището на с. Емиръ Гази въ мѣстн. „Бозлукъ“ отъ 30 дек. раздѣлена на 3 парцела по 10 дек. и 3) нива въ землището на с. Шаджкъой въ мѣстн. „Айкжна“ отъ 80 дек. раздѣлена на 8 парцела по 10 декара.

Първоначална оценка е по 100 лева на декарь годишно. Залогъ за правоучастие се иска 10% върху първоначалната оценка.

Наддаването ще стане за всѣки парцелъ по отдѣлно. Закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Председателъ: А. Петковъ

Кас. Отчетникъ: Г. Д. Чендовъ

Горно-Юнузъ-Бунарско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

с. Горни-Юнузъ-Бунаръ, 12 августъ 1929 г.

Горно Юнузъ-Бунарското училищно н-ство обявява, че на 15 септември 1929 год. въ 9 часа сутринта въ канцеларията на училищното настоятелство ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ за срокъ отъ 2 год., ниви, находящи се I-та въ мѣстн. „Карши кору“, а II-та въ мѣстн. „Шабанларъ-алтъ“ и дветѣ въ землищ. на с. Горно-Юнузъ-Бунаръ. Нивитѣ сж раздѣлени на 12 парцела.

Първоначалната оценка на наема е 250 лв. годишно на на денкаръ. Залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната оценка. Отъ настоятелството

Паша-къойско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

с. Паша-къой, 20 августъ 1929 год.

Паша-къойското училищно настоятелство съобщава на интересоващитѣ се, че на 11 день отъ публикуване настоящето въ Варнен. окр. вестникъ въ училището на с. Паша-къой, 9 часа сутринта ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване подъ наемъ за 3 год. вехтото училищно здание което служи сега на кооперацията.

Първоначална оценка 200 лв. месечно. Всички разноски по търга сж за смѣтка на наемателитѣ. Залогъ се иска 10%.

Председателъ: К. Векиловъ

Султанларско народно читалище „Образование“

ОБЯВЛЕНИЕ № 5

с. Султанларъ, 20 августъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 8 септември 1929 год. отъ 10 до 3 сл. пладне въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ за време отъ 7 септември 1929 год. до 1 септември 1935 год. следния недвижимъ читалищенъ имотъ:

1. Нива отъ 25 декара въ мѣстн. „Подъ турскитѣ лозя“ Залогъ за правоучастие въ търга 10%. Всички разноски за обгербване, публикация и др. за смѣтка на наемателя.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училището.

Отъ настоятелството

Султанларско училищно настоятелство, Провадийска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 40

с. Султанларъ, 20 августъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 8 септември 1929 год. отъ 10 до 3 часа сл. пладне въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематели за време отъ 1 септември 1929 год. до 1 септември 1932 год. следнитѣ недвижими училищни имоти:

1. нива отъ 36.4 дек. въ мѣстн. „Ахмакъ-баиръ“; 2. нива отъ 29 дек. въ мѣстн. „Инже-геренъ“; 3. нива отъ 40.4 дек. въ мѣстн. „Турскитѣ гробища“; 4. нива отъ 3.4 дек. въ мѣстн. „Копусчийски пѣтъ“; 5. нива отъ 84 дек. въ мѣстн. „Подъ турскитѣ лозя“ и 6. нива отъ 22 дек. въ мѣстн. „Геренитѣ“.

Залогъ за правоучастие въ търга 10% върху първоначалната и окончателна следъ търга цена.

Първоначална оценка на декарь 100 лева. Всички разноски за обгербване, публикация, 5% фондъ за „социално и културно подпомагане на учителитѣ“ и др. сж за смѣтка на наемателитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училището.

Председателъ: Ст. Ст. Узуновъ

Секретаръ: Гл. у-ль: Н. Поповъ

Султанларско училищно настоятелство, Провадийска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 41

с. Султанларъ, 20 августъ 1929 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 8 септември 1929 год. отъ 3 до 4 часа сл. пладне въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продажба на 1 дюкянъ състоящъ се отъ 2 стаи приспособени за складиране на зърнени храни находящъ се въ центъра на селото

Първоначална цена 10,000 лева. Залогъ за правоучастие въ търга 10%. Всички разноски по търга и др. сж за смѣтка на купувача.

Председателъ: Ст. Ст. Урумовъ

Секретаръ гл. у-ль: Н. Поповъ